

Σε ένα μεγάλο συνέδριο που διοργανώθηκε από το Eurodad την περασμένη Παρασκευή, είχα την ευκαιρία να ακούσω τον Axel Troost, επικεφαλής του τμήματος των οικονομικών πολιτικών του Die Linke στο γερμανικό κοινοβούλιο. Άκουσα με έκπληξη το λόγο για τον οποίο ο Axel Troost είναι εναντίον του χαρακτηρισμού του ελληνικού χρέους προς την τρόικα ως απεχθούς, και ως συνέπεια είναι ενάντια στη διαγραφή του.

Ο Troost δεν αμφισβητεί ότι αυτό το χρέος έχει συναφθεί μέσα από την καταστρατήγηση δημοκρατικών διαδικασιών και ασφαλώς παρεμποδίζει την εξυπηρέτηση των βασικών αναγκών του ελληνικού λαού. Ανησυχεί για τις “ασφάλειες ζωής” [θα μπορούσε να εννοεί τα συνταξιοδοτικά ταμεία] των Γερμανών εργαζομένων, οι οποίες τίθενται σε κίνδυνο. Υποθέτω ότι έχει ακούσει για τα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία που είδαν τις καταθέσεις τους να κουρεύονται κατά 50 % με την αναδιάρθρωση του χρέους το 2012 .

Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας έχει βάλει λουκέτο, όπως επίσης και οι δημόσιοι φορείς πρωτοβάθμιας υγείας (τα πρωτοβάθμια ιατρεία του ΕΟΠΥΥ) πριν από μερικές εβδομάδες, ως απόρροια των «αναγκαίων οικονομιών» για να ξεπληρωθεί ένα χρέος, το οποίο έχει αυξηθεί από το 129% στο 175 % στα χρόνια της τρόικας. Στις τράπεζες έχει προσφερθεί μια διέξοδος, ενώ το ελληνικό κράτος είναι πλέον χρεωμένο κατά τα 3/ 4 προς τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό που ο κ. Troost αντιλαμβάνεται ως κίνδυνο για τους Γερμανούς εργαζόμενους έχει ήδη συμβεί δύο ή τρεις φορές πιο έντονα στους Έλληνες εργαζόμενους. Έτσι, είναι μάλλον παράλογο να ζητούν από τους Έλληνες εργαζόμενους να συνεχίσουν να υποφέρουν το μαρτύριο ενός σχιζοφρενικού χρέους, το οποίο κατευθύνεται τουλάχιστον κατά 77 % για να διασωθούν οι τράπεζες, μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν ανησυχίες για τις συντάξεις των Γερμανών εργαζομένων. Η παρέμβαση του Axel Troost προκάλεσε τις δικαιολογημένες αντιδράσεις του Λεωνίδα Βατικιώτη , αλλά και του Eric Toussaint (CADTM) και του Fathi Chamki από την Τυνησία .

Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν θα πρέπει εξαρχής να επενδύουν / κερδοσκοπούν σε κρατικά ομόλογα. Αυτή είναι μια πραγματικά Αριστερή γραμμή. Και αν τα ταμεία κινδυνεύουν, η κυβέρνηση θα πρέπει να διασώσει αυτά και όχι τις ιδιωτικές τράπεζες. Η γερμανική Αριστερά θα πρέπει επίσης να ζητήσει την διαγραφή του απεχθούς χρέους από την πλευρά του πιστωτή, όπως έκανε η νορβηγική Αριστερά .

Αυτή είναι μια πραγματικά διεθνιστική στάση, σε αντίθεση με την τρέχουσα θέση που το μόνο που κάνει είναι να απολογείται για τον ιμπεριαλισμό της γερμανικής άρχουσας τάξης. Το χειρότερο είναι ότι το Die

Linke φαίνεται να έχει πείσει το ΣΥΡΙΖΑ να αποκλείσει την επιτακτικά αναγκαία μονομερή παύση πληρωμών και να προωθήσει μια «ομαλή διαπραγμάτευση» με σκοπό την προστασία των πιστωτών.

* Υποψήφιος διδάκτορας πολιτικής επιστήμης στο Παν/μιο του Στρασβούργου

iskra.gr